

прерѣзала връвѣта, която свързвала Гулибазъ, паднала на колене предъ него и го хванала за ржцетѣ.

— Храбрий Гулибазъ! Въ сърцето ми цѣвти цвѣтето на обичѣта къмъ тебе. Погледни, вратитѣ сж отворени, да вървимъ!

И Гулибазъ, все още съ рибарската мрежа на рамо, излѣзълъ отъ затвора подъ ржка съ принцесата. На близо тѣ срещнали Ханъ-Заде. Той се усмихналъ ѝ имъ казалъ :

— Идете при царя, мили деца. Очаква ви само добро. . .

Принцесата и рибаря трѣгнали за двореца. Наближили го, — тѣ чули шумъ, звуци на музика, а по мраморния подъ били разсипани чудни цвѣтя. Жасмина попитала хората какво е това тържество и тѣ съ викове ѝ отговорили :

— Нашата любима принцеса Жасмина ще се жени за рибаря Гулибазъ.

— Азъ съмъ принцесата — отвърнала тя, сваляйки дривавитѣ си дрехи, — а тоя е моямжжъ Гулибазъ.

Народа викналъ отъ радостъ и затанцувалъ наоколо ѝ когато тя се отправила за царя. Великиятъ монархъ слѣзълъ отъ трона, благословилъ ги, казалъ, че добрия Ханъ-Заде, най-после му отворилъ очитѣ, и че знаелъ какъ лукавиятъ му министеръ го мамилъ дълго време. Въ деньтъ на сватбата, Ханъ-Заде, носилъ подъ мищницата си голѣма книга, съдържаща много и чудни истории за магиитѣ. Той я далъ на младоженцитѣ, като сватбенъ подаръкъ. Гулибазъ и принцеса Жасмина весело отпразнували сватбата си. Старата майка на Гулибазъ била взета въ двореца и живѣла тамъ съ сина си до смъртъта си.

Давидъ Давасъ